AKŞAM
İLAVE DİR, AYRICA PARA İLE SATILMAZ

Bir vapur yolculuğu

Şans kapısını açtı!..

Güzel dansöz monokini gardrobu hazırlamış

«Göğüsleri Küpeli» dansöz Aysel Gilda, şimdi de monokini gardrobu hazırladı. Monokini, mayo ve elbiseleri çok beğenen dansöz, son bir ay içinde herbiri iki bin lira değerinde beş tuvalet yaptırdı. Aysel Gilda, gardrobundaki bu elbiseler ile bir Anadolu turnesine çıkacak ve hayranları karşısında dans edecek.

ŞANS AÇAN BİR GEZİ

Aysel Gilda'nın şansı, «Milyonerler Gemisi» ile geçen ay yaptığı, gezide açıldı. Akdenizde turistik bir geziye çıkan milyonerler, İstanbul'a geldikleri sırada, bir Türk dansözü ve ses sanatkârının gemilerinde program yapmasını istemişlerdi. Böyle bir dansözlük ve gezi seyahati ile Avrupa'ya çıkan Aysel Gilda, Türkiye'ye dönünce, turne ve film teklifleri ile karşıkarşıya kaldı. Yine bir organizatör, Akdeniz sahillerinde 20 gün sürecek bir turne teklifinde bulundu.

KAMERA KARŞISINDA

Ancak, monokini dans kıyafetinin şöhrete ulaştırdığı dansöz, beyaz perdede görünmeyi daha câzip buldu. Önümüzdeki günlerde, kamera karşısına çıkacak.

Aysel Gilda, dansözlük ile sahneye çıkmıştı. Ancak, mütevaffa Amerika Devlet Başkanı Kennedy'nin eşine benzerliği ile dikkati çekti. Sıradan bir dansöz olmak istemiyordu. Dansa karşı olan sevgisine rağmen, yerli dansın monotunluğunu tenkid ediyor ve modernize etmek istiyordu. Başlangıçta fırsat bulamadı. Şimdi, monokini ile yerli dansı birleştirmeye çalışıyor.

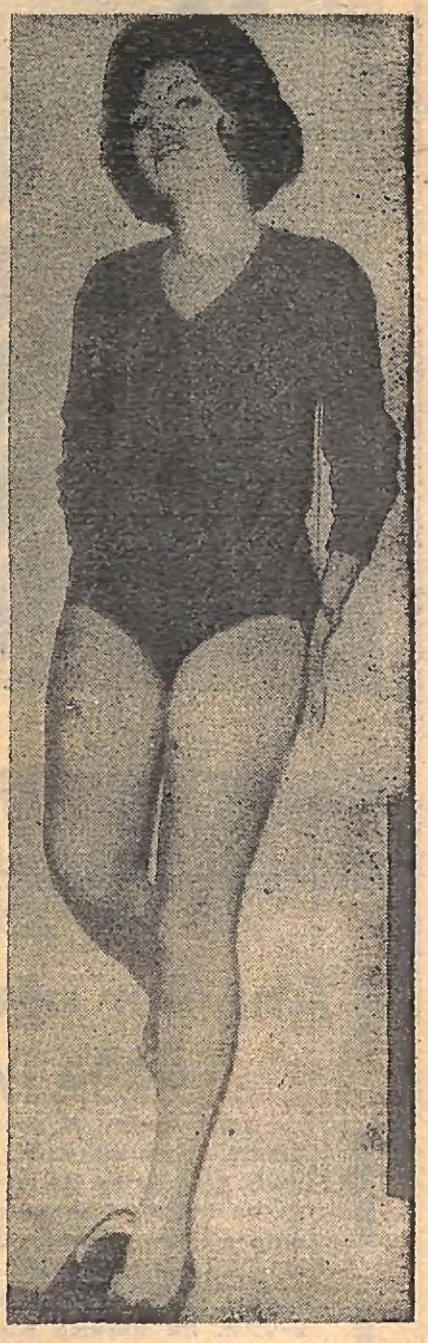

Aysel Gilda, Avrupa gezisi sırasında hep dansta ne gibi yenilikler getirebileceğini düşünmüş. Gardrobundaki tuvaletlerin malzemesini de dışardan getirmiş. Oryantal monokini ismini verdiği bir tuvaleti «Amorozan tipi bir kumaştan yapılmış. Göğsü açık ve vücudunu en ince hatlarına kadar sarıyor. Üstü de inci ve üzüm şeklinde renkli kristal taşlarla süslenmiş.

Göğüsleri küpeli dansöz

KADIN KULÜBÜ

Gençlerin modası

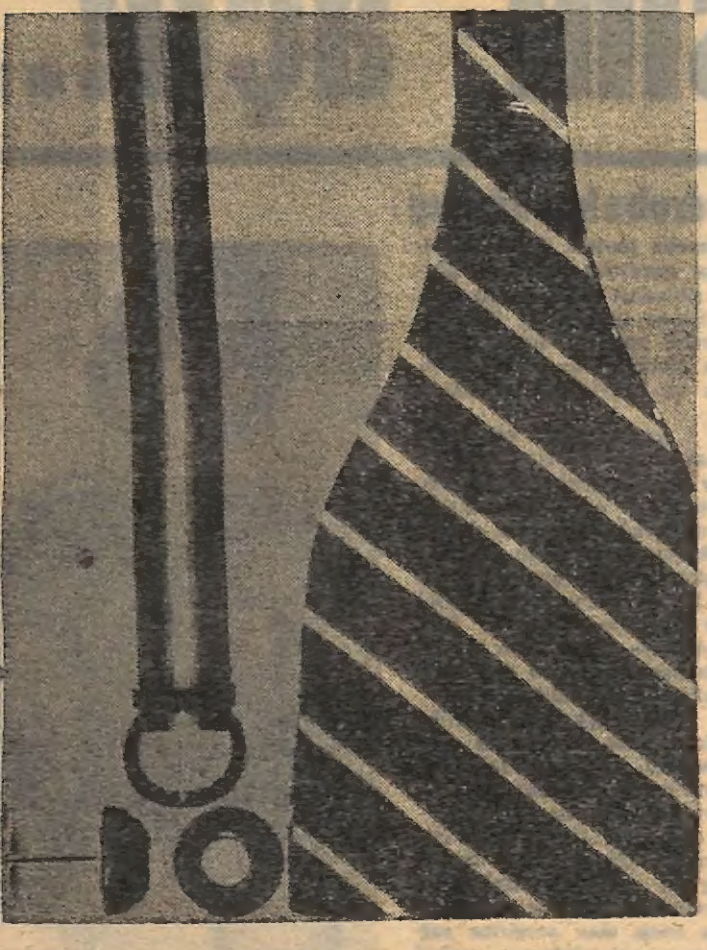

Artık genç kızların da kendilerine göre bir modası var. Evet. «Gençlerin modası» hergün daha fazla yayılıyor, daha fazla kendine has özelliklerle ortaya çıkıyor. Artık öyle bir durum meydana geldi ki Avrupanın ve Amerikanın büyük modaevleri büyükler için hazırladıkları koleksiyonların yanısıra bir de, «Gençlik koleksiyonları» hazırlıyorlar. Ancak 16-20 yaşları arasındaki genç kızlar daha ziyade sadece gençler için modeller hazırlayan modaevlerinin elbiselerini ve yeni fikirlerini beğenip benimsiyorlar.

Çizgili kumaşlar

1965 yılının bir genç buluşu da çizgili aksesuardır. Kontrast, tezat teşkil eden renklerde çizgili kumaştan, kordelâdan veya grogrenden kemerler spor elbiseler üzerine giyiliyor ve çok şık duruyor. Yine tezat renklerde enine, boyuna veya verev çizgili kumaştan kravatlar da Avrupa gençliği arasında büyük rağbet görüyor bu yıl. Bu kravatları yine spor elbiseler, yün blûzlar, ve bilhassa yünlü ve pamuklu blûzlar üzerine bağlıyorlar. Ve ayrıca spor blûzların erkek gömleği gibi manşetli kollarına tezat renkli kol düğmeleri takıyorlar.

7 YANLIŞ

RESSAM üstteki resmi kopya ederken yedi yanlış yapmış. Bunları bu labilir misiniz? Eğer bulamazsanız, Cevaplar Sütununa bakın.

Selâmlık

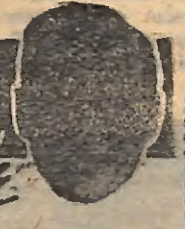

Tarık Benek

Anneler oğullarını daha iyi tanırlar

Tarık Ağabey, 22 yaşındayım ve Akşam Teknik'e devam ediyorum. Gündüzleri de bir firmada çalışıyorum. Askerliğimi henüz yapmadım. Ayrıca bekâr iki ablam var. Annem beni evlendirip ayrı eve çıkmamı istiyor. Sadece, 500 lira aldığımdan bir memurla evlenmemi ve onun da yardım etmesini arzuluyor. Fakat ben çok kıskancım. Bu huyumu nasıl giderebilirim ve bu şartlar altında evlenmem doğru olur mu?

T. D. — Topkapı

Sosyal durumu ne olursa olsun kıskanç bir insanın mutlu olması kolay değildir. Eşiniz çalışmasa bile birtakım hayâl ve vehimlerle yuvanızı zehir edebilirsiniz. Bu huyunuz yetişme tarzından ve muhitin tesirinden olabilir. Çalışan bir kadının da iffetini koruyabileceğini neden kabul etmiyorsunuz? Çalışan kişiler kim olursa olsun hürmete şayandır.... Ve namusludurlar. Aksine ait dedikoduları görmeyince inanmayın

Evlendirilme konusuna gelince, anneniz en mâkul yolu seçmiş. Hiç olmazsa kira verdirmiyecek bir eş seçmeniz yerindedir. Beraber çalışırsanız aile müessesesini daha sağlam temellere dayandırabilirsiniz.

Genel Kültür

BÜYÜK BULMACA

Bugünkü bulmacamız, genel kültür üzerine olup çözümü 15 dakikadır. Bu müddetten evvel çözenler için bir başarıdır.

SOLDAN SAĞA:

1 — Sırtını yere getirir, Para, Geçmişi öğreten ilim. 2 — Aşikâr, Korna, Tersi bir renk. 3 — Basamak (çoğul), Tersi bozuk (argo). 4 — Hasta olunca o yükselir, Bir komşu ülke halkından, Su. 5 — Dişsiz vida, En küçük zaman parçası, Sözler. 6 — Beyaz kollu, İbrahimin kabaca ismi,

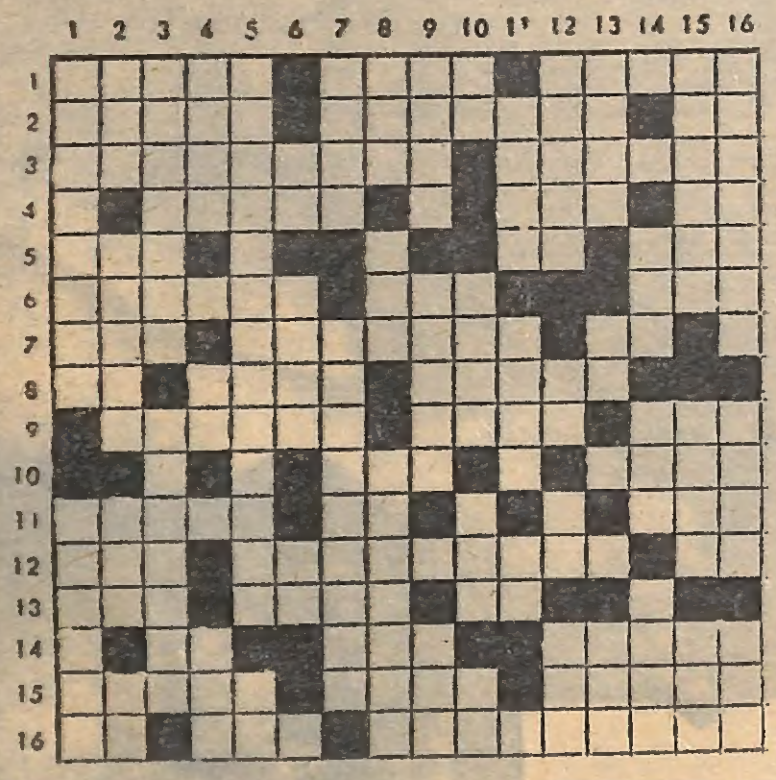

Dede. 7 — Bahçeyi ayırır. Boylu ve gösterişli, Çalışma. 8 — Bir renk, Mayinin hareketli hali, Para karşılığında yıkanılan yer. 9 — Köpek kini (iki kelime), Doğuran, Etrafı su ile çevrili kara parçası. 10 — Şehir, Tekrarlanırsa parça parça anlamına. 11 — Eskimiş ve bakımsız, İskambilde en büyük kâğıt, İstanbul Valisinin soyadı. 12 — En iyi, 17. Asırda güzel karısı iç isyanların çıkmasına sebep olan paşa (iki kelime), Vilâyet. 13 — Tersi alma, Kâğıt'ın halk dilinde söylenişi, Sanat. 14 — İlâve, Kışın bazen sıkıntısı çekilir, Bir taşıt. 15 — Anası merkep babası at veya aksi hayvan, Tersi ünü veya nâmı, Arızalı (eski dilde). 16 — Çok değil, Bir çalgı, Sıfatı ile söylenen bir kadın adı.

YUKARIDAN AŞAĞI:

1 — İnsanı kapı dışarı öyle ederler, İnanılmıyacak derecede güzel. 2 — Bir göz rengi, Birli'den sonra gelen, Sonuna (M) gelirse kâinat anlamına Çok değil. 3 — Suç işleyen ekseriya onu duyar Güzellik ve zindelik. 4 — Tersi cilde, Bir renk, Kılıç mahfazası. 5 — Gözü koruyanın boyanmış şekli Nota. 6 — Karı-koca, Dost bir ülke, Farsça ayak. 7 — Hissî değil, Yokuşun tersi (iki kelime). 8 — Güreşte bir tâbir, Tersi sene Başına (D) gelirse İstanbul'un eski adı. 9 — Marko Paşa'nın bulduğu, Bir yıldaki iki mevsim, Fiat artışı. 10 — İlâve, Ceza yir'de bir liman, Bir kundura markası, Nota. 11 — Sık sık nöbeti gelen bir hastalık, İnancı olanlarda bulunur, Sanat. 12 — Dedenin oğlunun çocuğu Tok değil, Çalışma, Anadolu'da hala'nın karşılığı 13 — Tersi bana değil Tersi nota, Allah. 14 — Tersi ruhu sevindirme Kalın ve kaba kumaş, Derinin delinmesi. 15 — Oturmak, Ona söyle ki, Osmanlılarda transit vergisi 16 — Çalışkan ve hareketli, Üs, Çoğu değil.

(Çözümü 1. sütunda)

CEVAPLAR VE ÇÖZÜMLER

YENİ YANLIŞ:

1 — Tezgâhın üzerinde sodâ parçası var. 2 — Mayo elbisenin etegiğin önünde bir kırışık var. 4 — Mayo bakan kadının elbisesi önde daha açık. 5 — Mayonun ortasındaki çiçek daha büyük. 6 — Sağdaki satıcı kızın saçı alnını daha fazla örtüyor.

BÜYÜK BULMACA:

SOLDAN SAĞA: 1 — Yazar, Akçe, Tarih. 2 — Alenî, Kalkış. 3 — Kademeler, Aradım. 4 — Ateşli, Rus, Ma. 5 — Pim, Anlar, Der. 6 — Ahmet, İbo, Ala. 7 — Çit, İstiyor, İş. 8 — Al, Akım, Ter. 9 — İtalî, Anaç, Ada. 10 — Ser, Öbek. 11 — Harap, As, Asım. 12 — Ala, İşçilerçe, İl. 13 — Rav, Kaat, Ar. 14 — Ek, Çaz, Arsız. 15 — Kaşı, İma, Mazı. 16 — Az, Ney, Emineber.

YUKARIDAN AŞAĞI: 1 — Yakaparça, Hatka. 2 — Ale, Iskarta, Ab. Az. 3 — Nedamet, Teravet. 4 — Eken, Ak, Kın. 5 — Bilmece, Kırpık, Re. 6 — İran, Pa. 7 — Akıl, İntisapçı. 8 — Kle, Lay, Aslan, 9 — Çare, Bahar, Zam. 10 — Ek, Oran, Apa, Sı. 11 — Sara, Imamlık, Ar. 12 — Tarım, Aç, İş, Ame. 13 — Ama, Im, Rab. 14 — Dal, Ahır, Yara. 15 — Hamal, Dede, Bar. 16 — Kemanî, Akıl, Azı.

BİR HİKÂYE

Korku ve aşk

— Hani bana bir masal söyliyecektin, beyaz filin masalını?

Genç kadın başladı masalı anlatmağa.

Bebek sütünü içtikten, ablası Françoise da baygın güzel gözlerini kapadıktan sonra, işi biten Armande, Sheila'nın sözünü hatırladı: «Benim döpiyes sana nasıl gidecek? Giysene bir kere..»

Hiçbir kadın ne böyle bir teklife, ne de yeni bir robun cazibesine mukavemet ederdi. Acele etmeden kırmızı yollu elbiseyi sırtına geçirdi ve kendisini uzun uzun aynada seyrettikten sonra kız kardeşinin bunu kendisine hediye etmesini özledi. Bu robu kendisine o kadar yakışmış buldu ve sırtında taşımaktan öyle bir haz duydu ki, bu şatafatlı kıyafeti ile salona geçti. Sheila ile Robert gelinceye kadar vakti vardı.

Düz ayak bahçeye açılan verandanın kapısından gecenin kokuları giriyordu. Armande, pikapa bir plâk koyarak, şöminenin yüksek aynası önüne gelip durdu. Burada, elini beline dayıyarak, keyifle kendisini temaşa ederken mırıldandı:

«Evet.... bana çok yaraştı..»

— Çok iyi de söz mü? Bu elbisenin içinde ilâhisiniz.

Armande, korkusundan çığlığını zor zaptetti.

Ayna, ona, arkasında ayakta duran ve hiç sahteleştirmediği bir hayranlıkla gözlerini kendisine dikmiş olan tanımadığı bir adamın aksini yolluyordu. Bir sıçrayışta döndü. Soluk soluğa:

— Kim size müsaade etti? Nasıl cesaret ettiniz?.. diye söylendi.

— Peki iyi biliyorsunuz ki artık cesaret etmemin zamanı geldi. Gizlice evin etrafını dolandım ve sizi yalnız görünce içeri girdim. Sakın bana bunun delilik olduğunu söylemeyin. Robert'in burada olmadığını biliyorum. Arabası garajda değil.

Demek Robert'i tanıyordu! Armande'ın sinirleri yatıştı. Daha tatlı bir sesle sordu:

— Lütfen söyler misiniz...

Ziyaretçi sigarasını tablaya bırakarak sözünü kesti:

— Buraya ne yapmağa geldiğimi mi? Sanki bilmiyorsunuz gibi..

— Fakat rica ederim..

Sözüne devam edemedi. Adam yaklaşarak ona sarıldı ve sıkıca göğsüne bastırarak hafif hafif öpmeğe başladı. Dudakları gözlerine, alnına, saçlarına dokunuyor, onu allak bullak ediyor, bilmediği yahut unuttuğu bir heyecan âlemini uyandırıyordu. Bu, âdeta, uzun müddet sudan mahrum kalan bir toprağın üstüne yağan sıcak bir muhabbet yağmuru idi. Adam:

— Nihayet.... nihayet sana kavuştum. Niçin mektuplarıma cevap vermedin? Niçin telefon etmeme mâni oldun? Deli olacaktım. Çarşamba günü, seni, Royal caddesinde bu kırmızı elbisenin içinde gördüğüm zaman bir kolejli gibi peşine takıldım. Bir cennet kuşuna benziyordun. Fakat yalnız değildin Hayır, hiçbir şeye itiraz etme. Şimdi sırası değil... diye mırıldandı.

Her cümlenin ardından öpücükler konduruyordu. Armande, garip bir saadette gevşemiş, kendini bırakmıştı. Tatlı bir sarhoşluk içinde bir aşk heyecanına kapılmış, âdeta düşünmeden, hissetmeden, sonu tehlikeli bir âleme doğru kayıyordu. Fakat, bundan nasılsa kendini topladı ve silkinerek geriledi.

Bir an karşılıklı sustular. Nihayet meçhul adam:

— Birşey söylemiyorsunuz? dedi.

— Beni korkuttunuz. Bırakın kendime geleyim.

Adam bembeyaz dişlerini göstererek gülümsedi. Sonra büyüleyen bir sesle:

— Bu korku değil, pekalâ biliyorsun ki aşktır... dedi.

— Hayır, rica ederim, yaklaşmayın.

Meçhul adam tekrar ona doğru eğildi Armande onun erkek kokusunu kokluyor, alev saçan bakışının gözlerine dikilmiş olduğunu görüyordu ve avının sihrine kapılarak kendisi kurban olan bir biçâre gibi şikâyetli, fakat bu tatlı muhabbet seline karşı mukavemetten âciz duruyordu.

Plâk, Schumann'ın «Rüya»sının son nağmelerini bitirmek üzere idi. Rüya mı görüyordu?

Zayıf bir sesle:

— Bırakın beni... dedi.

— Haydi başka bir plâk koy da çabuk gel Sana söyliyeceğim o kadar ciddi şeyler var ki..

Armande itaat etti. Kimdi bu? Muhakkak herkesi tanıyordu. Robert'in bir dostu muydu? Kendisini Sheila mı sanmıştı? Söze başladı:

— Ben çarşamba günü Royal caddesinde değildim.

Beriki sözünü kesti:

— Haydi canım. Bu ne unutkanlık! Otur şöyle yanıma. Vâdediyorum, artık sana dokunmıyacağım, çünkü şunu anlatmak için bütün soğukkanlılığıma ihtiyacım var: Yarın sabah dokuz treni ile yola çıkacağız. İtiraz etme. Çok defa tereddütlerini öne sürdün. Fakat aşkımız uğruna katlanacağın fedakârlıkların ne ehemmiyeti var? Söyle, öyle değil mi? Talihimiz bir budalalık etti, yollarımızı birbirine karıştırdı. Bunları birleştirmek bize düşer.

Şimdi Armande dikkatle dinliyordu. Bir mekik yumağının ince iplikelerini toplamağa ve anlamağa başlamıştı. Benzeyiş... rop.

Peki o halde, Sheila?.. korkunçtu bu..

Yandaki odada Françoise ağlamağa başladı.

Armande acele kalkarak:

— Kusura bakmayın, dedi.

Meçhul adamın gözleri, vücudunu buz gibi donduran bir soğukluk, bir sinirlilikle üzerine dikildi. Küçük kız korkulu bir rüya görmüştü.

— Ben buradayım, yavrum. Buradayım... burada. Haydi silelim şu gözyaşlarını da uslu uslu uyu bakayım.

— Annem nerede?

— Çok geçikmez, gelir

Armande, tekrar uykuya dalan çocuğu ve hiç yerinden kıpırdamamış olan bebeği seyretmek için yatağın yanında kaldı. Mümkün mü idi ki Sheila? Hayır, hayır, bunda bir yanlışlık olmalı idi, can sıkıcı bir yanlışlık, yahut....

Tekrar salonun kapısında görününce sert bir sesle emretti:

— Gidin şimdi.

Adam hiç şaşırmadı. Tuttuğunu koparan, hiçbir zaman azminden dönmiyen bir karakterde olduğu gözlerinin sâbit bakışından belli oluyordu. Daha cevap vermeden, bu bakış, herşeyi anlatmıştı. Nihayet açıkça ve demir gibi sert, hâkim bir sesle söyledi:

— Yarın bana orada bulunacağını vâdetmeden bir yere gitmem. Ah bu melûn çocuklar! Sheila, bunlar seni mahvedecek..

«Sheila»! Sheila demişti!

Armande'ın iki kürek kemiği arasından buz gibi bir titreme geçti.

Tekrar söze başlamadan tükrüğünü yuttu:

— Size vâdedecek bir şeyim yok, fakat çıkıp gitmenizi emrediyorum. Robert nerede ise gelecek.... diye sert bir tonla cevap verdi.

— Çoğu zaman yaptığım gibi bunu benden kurtulmak için söylüyorsun. Ama artık yeter! Bu oyuna devam etmemelisin..

Armande elini telefonun üstüne koydu:

— Eğer hemen gitmezseniz çağırırım.

Ziyaretçinin yüzü — daha biraz evvel yanağına dayanmış olan o yüz — sapsarı kesildi. Armande bundan gizli bir hüzün duydu. Sanki sevgilisi Jean'ı bir kere daha kaybetmiş gibi idi.

Erkek, hain bir nazarla bakarak:

— Benimle oynamaktan hoşlanmıyorsun.. Sana kati olarak bir kere daha tekrarlıyorum: Yarın saat dokuzda, garda.... dedi

— Ben de size tekrar ediyorum: Gidin buradan!

Bunu, bir kırbaç darbesi gibi saklıyan mütehakkim bir sesle söylemişti.

Ziyaretçi birkaç adım attı:

— Pekalâ, fakat düşün. Bir aşk, bir ömrü renklendirmeğe yahut donuklaştırmağa yeter.

Sanki kadın bunu bilmiyormuş gibi!

Onun, uzaklaşmasını seyretti. İşte böyle bir adamı sevebilirdi, böyle bir adamı sevmişti, kendisini birkaç dakika kolları arasında tutmuş olan bu adamı. İhtimal Sheila'nın sevdiği cazibeli bir adam.. Fakat Sheila'nın buna hakkı yoktu, hiç hakkı yoktu... Halbuki

Bir an, onun arkasından koşmak arzusuna kapıldı Bahçeye fırladı. Çiçekler daha baygın kokuyor, bir fıskıyenin şırıltısı bir aşk ninnisi fısıldıyordu. Ne güzel, ne derin bir aşk gecesi idi. Ağaçların arasından hızlı hızlı bir gölge gibi geçti. Bu anda uzakta, bahçenin demir kapısı sert bir vuruşla kapanmış, meçhul adam gecenin ıssızlığına karışmıştı. Ama tekrar dönebilirdi. Bu düşünce alnına dokunan serin havadan ziyâde, onu kendine getirdi ve ürkerek, acele tekrar eve girdi, kapıları kilitledi, pencereleri kapadı. Salonun aynası, solgun ve bozuk, ona hayalini yolladı. Yüzünü elleri içine aldı. Evet, Sheila ile kendisi birbirlerinin tıpatıp aynı idiler. Başka türlü nasıl olabilirdi, değil mi ki ikizdiler?

Sıçradı.

Ablası ile kocasının sesleri, neşeli neşeli, arkasında çınlıyordu. Sheila'nın şen sesi:

— Nasıl? Hâlâ ayakta mısın? Ooo! Bu kırmızı sana fevkalâde yakışmış. Bizi alkışladılar. Bilsen öyle eğlendik ki.. değil mi, kocacığım? diyordu.

Ekseriya pek az coşan Robert:

— Çok muvaffak olmuş bir süvare, diye bu izahatı tamamlıyordu.

— Armande, bize bir kahve pişirir misin?

— Ne?.. Nasıl?... Kahve mi?

Sheila bir kahkaha atarak:

— Vallahi, sen tamamiyle sersemlemişsin! Uyumadın mı hiç?... diye haykırdı.

Cevap vermeden evvel, Armande, omuz omuza vermiş olan çifti seyretti. Robert, rehavet halinde, gülümsüyor, Sheila, beyaz elbisesi içinde bir içim su. Huzur verici bir tablo. Mümkün mü idi ki?

O zaman, ağır ağır:

— Uyumak mı?.. Hayır.. uyumadım. Ama belki rüya gördüm... dedi.

Sonra, birden ağırlaşan nazarı kristal tablaya takılıp kaldı: Bir sigara izmariti, birkaç kül...

AKŞAM MİZAH

— Sakın fazla açılma sevgilim.

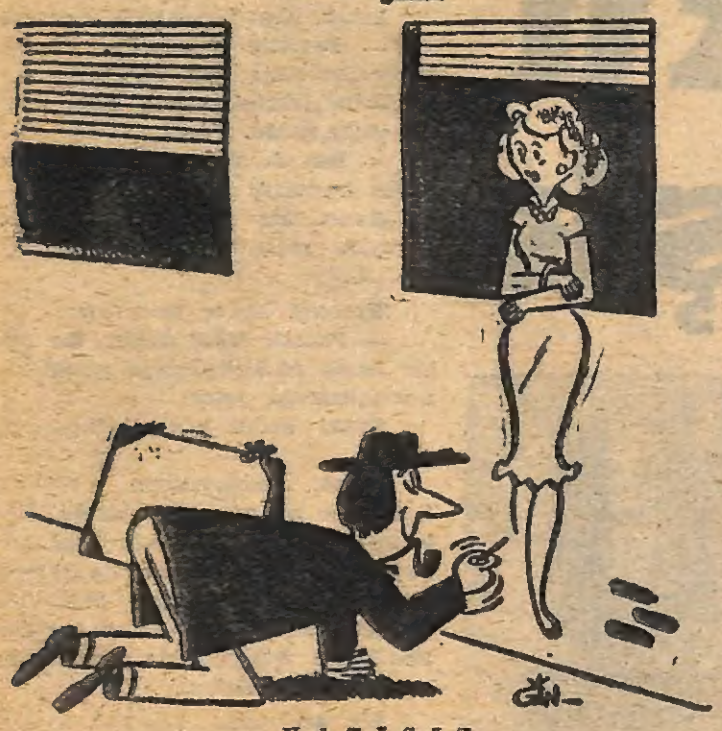

YAZISIZ

Sadece birini

Gece yarısı karakoldaki telefon uzun uzun çalar; nöbetçi ahizeyi eline alır; karşısında tiz bir kadın sesi:

— Çabuk yetişin, der. Evime zorla iki kişi girdi; birini çıkarın.

— Anneciğim gel bak babamı buldum!..

Portre

Madam Dufric, günün ressamı Dubois'ya portresini yaptırmak için kocasının muvafakatini alır. Aradan aylar geçer, bir gün milyarder Mösyö Dufric ressamdan, atölyesine uğraması için davetiye alır.

Dubois zengin müşterisini tablonun önüne götürürken:

— Memnun olacağınızı tahmin ederim, der. Bütün hatlar kendisine o kadar çok benziyor ki.. Zaten siz de bunun farkındasınız kanısındayım! Bir konuşması eksik!

— Rica ederim! der Mösyö Dufric aceleyle, bu kadarla kalsın!..

Yemek

Paul, askerlik arkadaşı Jacques'in verdiği yemeğin nasıl geçtiğini gidenlerden soruyordu.

— Vallahi, dediler, evine gittiğimizde Jacques karısının on dakika evvel kalb krizinden öldüğünü söyledi.

— Zavallı!

— Ya öyle!.. Onun için aperatif biraz soğuk geçti.

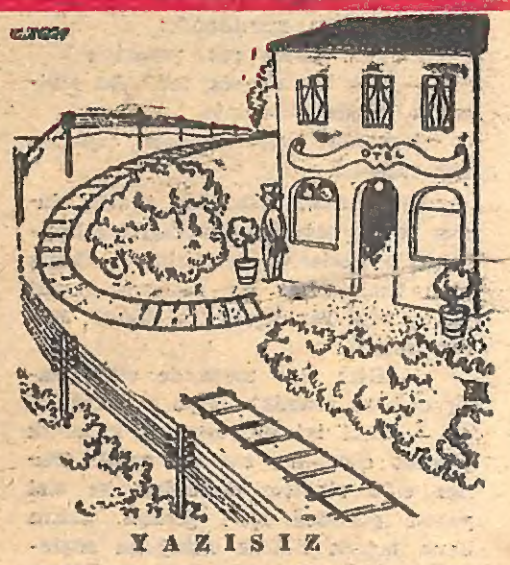

YAZISIZ

Tavuk

Gedeon arabayı hızla sürerken, akıl hastanesinin önünde bir tavuk ezer. Durur, kapıyı çalar, açan adama:

— Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim, der. Demin farkında olmadan bir tavuk ezdim. Sizin mi acaba?

Adam, yerde yatan tavuğa bakar:

— Bizim tavukların renkleri de böyle, der, ama bu kadar yassı değiller!...

Sardalya kutusu

New York'taki dünyanın en yüksek binası Empire States Building'in önünde iki deli durmuş, konuşuyorlardı. Biri ötekine:

— Seninle iddiaya girerim ki, dedi, kendimi şu binanın 99 uncu katından atacağım ve bu kutunun üzerine düşeceğim!

— Yapamazsın!

— Görürsün bak.

Arkadaşının gözleri önünde 99. kata çıktı ve kendini aşağı bıraktı. Bir müddet arkadaşının düşüşünü seyrettikten sonra öteki deli, bir ayak hareketiyle sardalya kutusunu on santimetre geri çekerken bağırdı:

— Şimdi kolunu kır da göreyim seni!

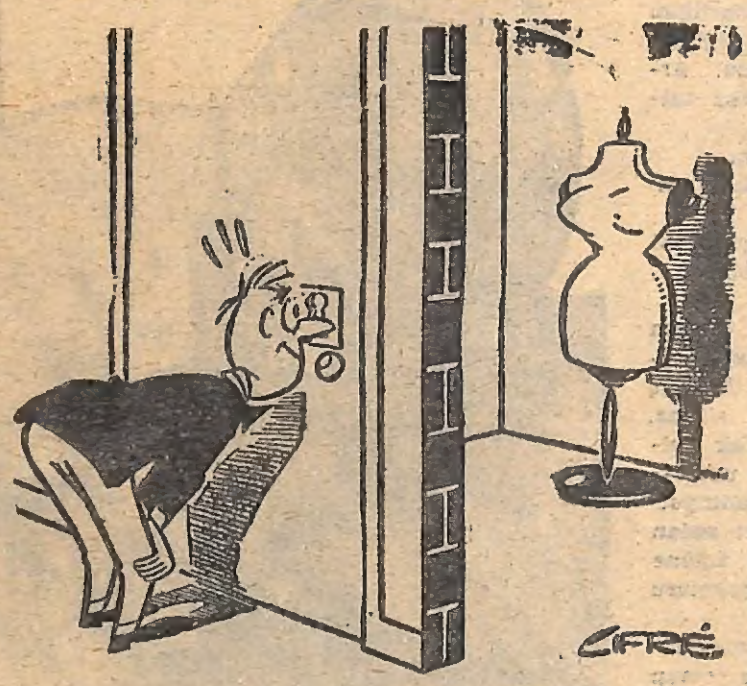

YAZISIZ

Ortak

İki arkadaş yolda karşılaştılar.

— Dün bana Philippe'le yeni bir işe ortak çalışacağınızı söylemiştin, halbuki bugün vazgeçtiğini söylediler. Akıllı, çalışkan çocuktur Philippe!

— Evet, ben de biliyorum ama biraz kalleş!

— Zannetmem!

— Evet, evet öyle! Bir zamanlar karımın nişanlısıymış. Nikâh günü ortadan kaybolmuş!..

Çocuktan al haberi

Peter akıllı, uslu bir çocuktu; halası onu pek sever şekerler oyuncaklar verirdi. Fakat o gün Peter'de bir acaiplik vardı; oynamıyor, gözlerini dikmiş halasına bakıp duruyordu.

— Neyin var Peter, hasta mısın?

— Hayır halacığım. N'olur gözlerini kapasana hala?

— Ama neden Peter?

— Hiç, neden olacak?.. Annem sen gözlerini kaparsan bizim zengin olacağımızı söyledi de.

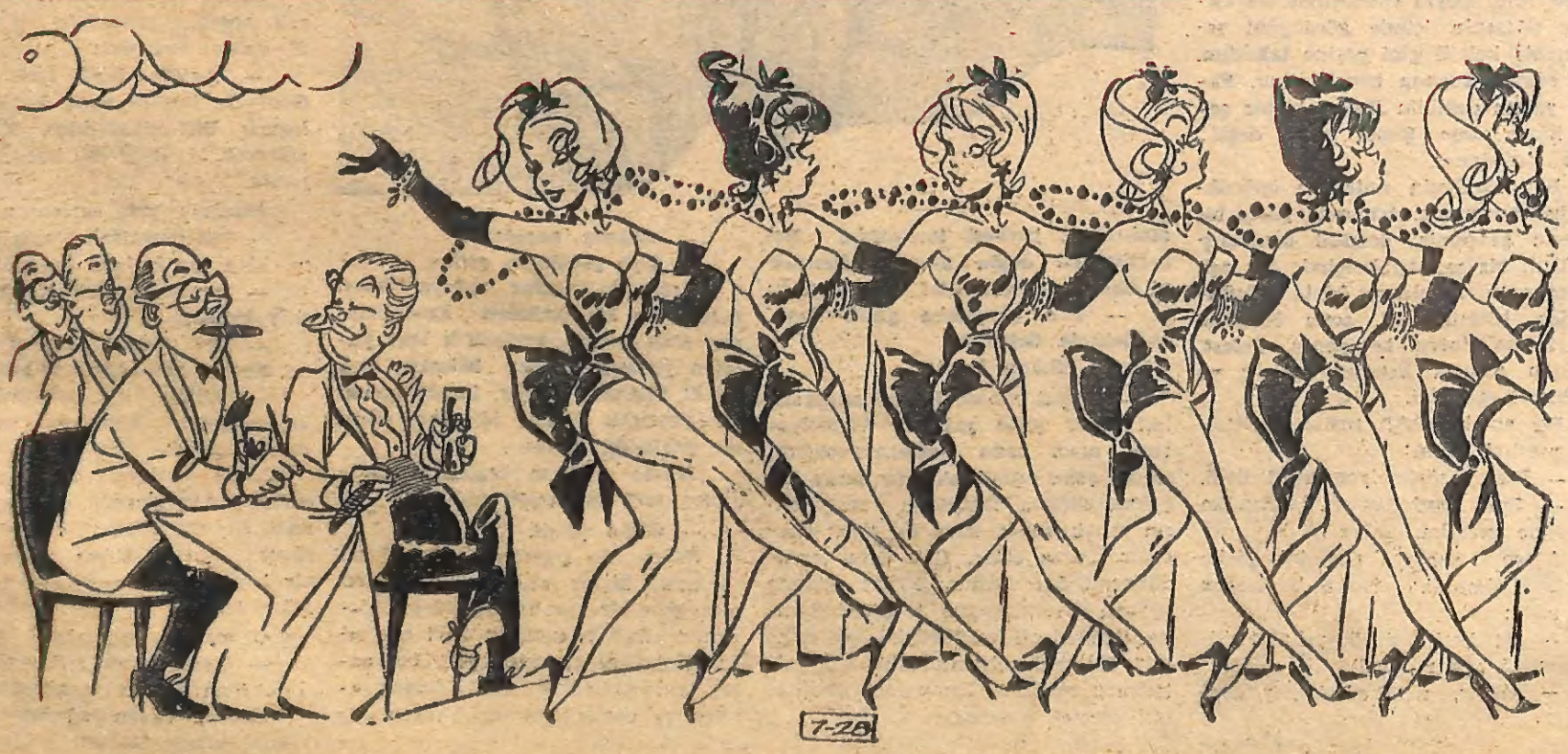

— Bir ayrıma yapabilmek o kadar güç ki!..